

L'Hospital fou reduït a cendra, i quedà solament en peu la Capella, però malgrat tants preparatius, la vila es rendí a França. Ocupada ja pels invasors i tement "no tornassen los espanyols a sitiar dita vila, aspatllaran la Capella que era restada sensera y aixis tots acabaran dit ospital y Capella" (Arxiu Municipal).

Vuit mesos després d'evacuada la vila pels francesos per haver-se signat la pau, el 4 de gener de 1661 fou cridat tot el poble al palau de l'Abat per tractar de la reconstrucció de l'Hospital, i s'acordà per majoria d'efectuar la reedificació al mateix lloc.

L'endemà, Fra Don Francesc de Pons, Vicari general—sede vacant—, nomenava administradors a Gaspar Llaguna, apotecari, i a Rafel Deop, serraller, els quals, sols amb onze sous, "nos donaran contrans onofre pont notari i barnat Torallas administradors en lo temps de la guerra que encara noi agues ospital socurrian en llurs casas los pobras del que podian" (Arxiu Municipal). Emprerueren ardidamente les obres el dia 15 de febrer. Pel març es féu una capta general per la població i tots els veïns cooperaren amb quantitats en metàl·lic o prestació personal, contribuïren també a l'obra les confraries gremials, pagant cadascuna d'elles la construcció d'una cambra per als seus confreres. La nova casa va construir-se espaiosa, i van unir-la a la capella del davant per mitjà d'un nou cos d'edifici, però deixant lliure el camí públic.

A darrers de desembre de 1667, resolgueren de parar les obres "per ser cridada altra volta la guerra entre las dos Coronas per lo temor tenim nol tornian aspatllarlo que Déu no vulla y aixi tinch mirat y sumat en mon llibre de comptes lo que tinch jo de ma part gastat per dita obra fins dita diada y trobo aver gastat nou centas catorze lliuras deu sous y un diner com jo ne tinga passats comptes devant lo Sr. Abat y oidors de comptes sense lo que rafel Deop haura gastat" (Arxiu Municipal).

Aquesta reedificació està consignada amb les següents paraules en la segona de les làpides de la façana:

FOU REDIFICADA
LA PRESENT CA
SA EN LO ANY 1661
CAUSA DE LA GUERRA.

En una nota, un segle més tard, es fa constar que l'Hospital era molt pobre de renda i que mentre ell no feia sinó una plega a l'any—el dimecres de Passió—hi havien molts altres captiris de la vila i de fora. Per això els "Administradors ab consentiment del Sr. Abat han disposat que tots los dimecres de cada setmana se fasse una capta per tota la Vila per subvenir los pobres malalts que se encontraran en dit Hospital ahont eixirà lo hispitaler a captar per tota la Vila ab una cota llarga blava que se li ha fet y un sombrero de Capellà a modo de Andador y anirà acaptant per los Pobres malalts del Hospital: dita capta se ha comensat lo dimecres de la primera semana del mes de Jener del any 1769" (Arxiu Municipal).

És curiós de remarcar que en aquella època es separaven curiosament les despeses extraordinàries de l'assistència ordinària dels malalts, que comprenia els serveis següents: hospitaler, metge, apotecari i brou diari. A títol de curiositat, copiem algunes partides dels dits comptes extraordinaris, tretes de l'Arxiu de Sant Pere:

1776. "Dia 10 de Jener de ordre del molt Illtre Sr. Abat per consulta dels Metjes serca la gran constillació tenian los Malalts se resolgué ferlos admatllats tots los dias y altrás escodellas a mes de la racció ordinaria que es de lo dia 10 del dit fins al dia 24 del dit mes se ha gastat 11 sous 6 diners."

"Den del 11 de Jener fins lo dia 25 se ha donat a Miquel Codina 8 servicials (lavativas) y per ells se ha gastat 8 sous 9 diners."

1780. "Dia 25 de Juny pago a Julià Carvonell per un canti aygua dels Banys 1 sou." Es tracta de l'aigua mineral de Ribes.

1783. "Dia 18 de Juliol pago a la Masobera dels Molins per dos novenas de llet per Eudalt Sadorni 7 sous 6 diners."

Amb l'abolició dels senyorijs jurisdiccionalis l'any 1812, l'Hospital fou intervingut més directament pel Municipi, i aleshores els administradors foren un monjo i un regidor, els quals nomenaren un Prior per a l'assistència espiritual dels malalts.

Altre cop i per causa de la guerra, l'Hospital hagué de sofrir una nova destrucció. El 22 de maig de 1839, els carlins assetjaren la població, i alguns d'ells ocuparen el raval de cases proper a l'Hospital. Sortí la guarnició destacada a la vila, i aconseguí de treure'ls de moment d'aquell